

TALLINNA POLÜTEHNİK

TPI PABERIKOMITEE, REKTORAADI, KOMSOMOLIKOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄALEKANDJA

Nr. 24(1138)

Ilmuub 1949. a. aprillist

Reede, 5. oktoober 1984

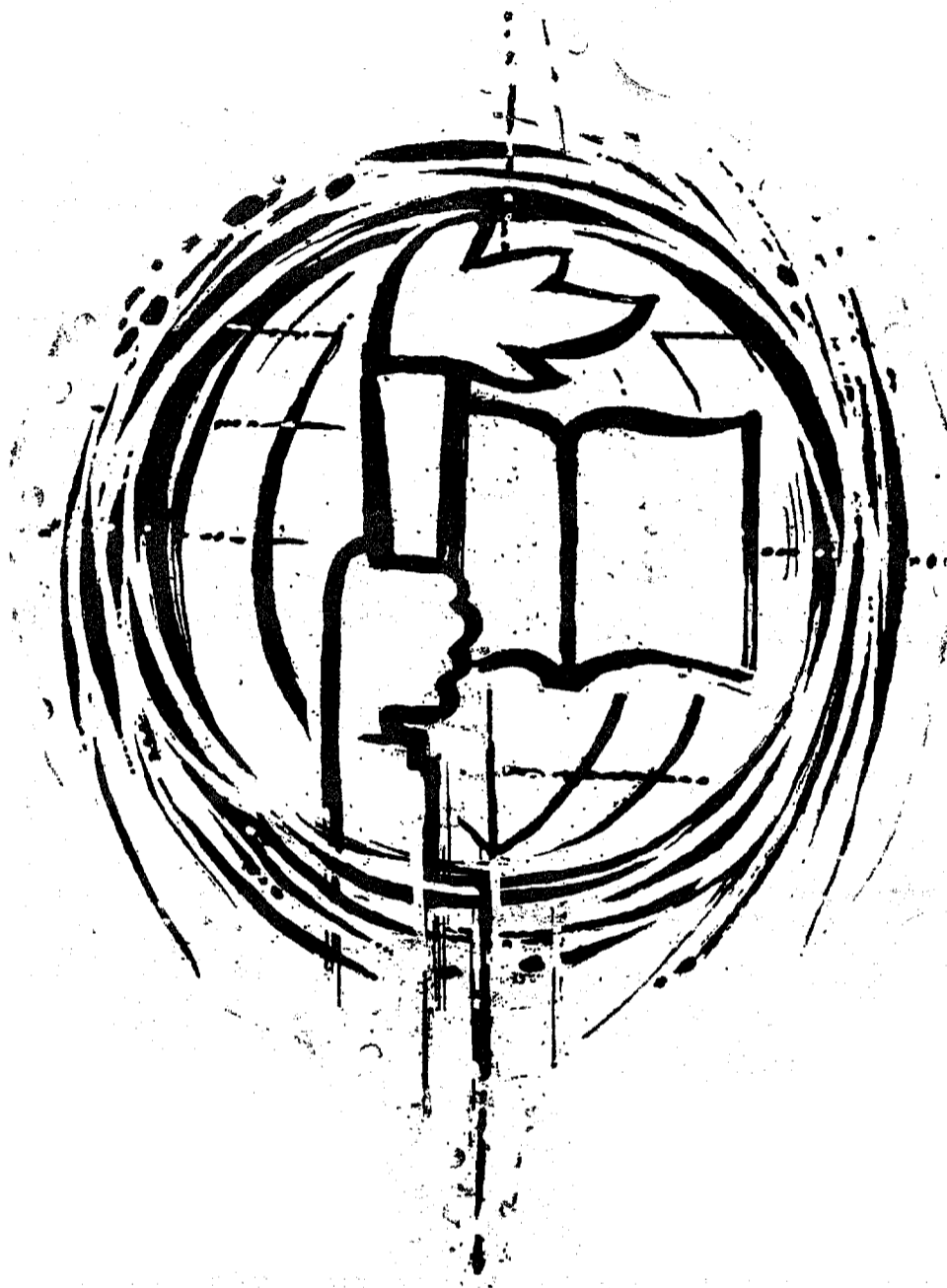
Hind 2 kop.

7. OKTOOBER — NSV LIIDU KONSTITUTSIOONI PÄEV

NSV Liidu konstitutsiooni 7. peatükk § 45:
NSV Liidu kodanikel on õigus haridusele.

Selle õiguse tagavad: tasuta haridus kõigis haridusliikides, üldise kohustusliku keskhariduse andmine noortele, kutse-, keskeri- ja kõrghariduse laialdane arendamine sel alusel, et õpetamine seondub elu ja tööga; kaug- ja õhtuõppe teel saadava hariduse arendamine; riiklike stipendiumide maksmine ning sooduste andmine õpilastele ja üliõpilastele; kooliõpikute tasuta andmine; võimalus õppida koolis emakeeles; tingimuste loomine iseõppimiseks.

Juuresolev illustratsioon on võetud ülemaailmselt üliõpilasajakirjast «IUS MAGAZINE ON THE DEMOCRATIZATION AND REFORM OF EDUCATION».



17. oktoobril alustab 1984. a. mõõduuud aastal suure populaarsuse võitnud Kultuurikool «ABC noortele». Lisaks perekonnaõpetusele on tänava kavas uus ja huvitav loengutsükkel.

Lähemalt palusime uuest sarjast jutustada psühholoog **KATRIN VIKHOLMIL**, kes hakkab uut tsükli juhatama.

Küsimus: Millele on pühendatud uus loengusari?

Vastus: Suhtlemisele.

Küsimus: Millest tuleb juttu eelseisvatel loengutel?

Vastus: Suhtlemisest.

Küsimus: Aga täpsemalt?

Vastus: Suhtlemisest.

Küsimus: Nii, selge.

Kellele on see loengutsükkel eriti vajalik?

Vastus: Suhtlejatele.

Küsimus: Milline on põhilise õhtute läbiviimise vorm?

Vastus: Suhtlemine.

Küsimus: Milline on peamine idee, mis seob, nii öelda punase niidina läbib kogu sarja?

Vastus: Suhtlemine...

Küsimus: Ja?

Vastus: Suhtlemine!

Küsimus: Suhtlen! Ma tahtsin öelda, täna Teid ammuandava info eest. Head...

Vastus: ...suhtlemist!

Suhtlema hakatakse kaks korda kuus kolmapäeviti kohvik-klubis. Õhtute algus 21.00. Abonementi suhelda soovijatele müüakse üliõpilasklubis alates 8. oktoobrist. Abonementi maksumus õppeaastaks 2.— rbl., mille sisse mahub 10 vestlust, loengut, suhtlemistreeningut ja muud huvitavat.

TEADAANNE

31. oktoobril toimub doonoripäev Ehitajate tee 4 spordihoones kella 9.00—12.30. Oodatud on kõik terved üliõpilased ja teenistujad. Tuletame meelde, et doonorid vabastatakse õppetööst (ka eriettevalmistusest) doonoripäeval ja saavad lisaks veel vaba päeva omal soovil. Doonoripäeval toilitustatakse doonoreid tasuta lõunaga kella 10.00—15.00.

TPI arstipunkt

MEHAANIKA- TEADUSKONNA KOMSORGID!

Rühma komsomolimaksud peavad olema makstud hiljemalt 11. oktoobriks k.a. arvustussektorisse (A II 127). Selleks ajaks peavad olema läbi viidud ka rühmade AVK-d.

Mehaanikateaduskonna komsomolibüroo sekretär
RAIVO LINN

MASINAEHITAJATELE (TULEVASTELE) «OMA PÄEVA» PUHUL

Iga aasta septembri viimast päevapäeva tähistatakse kui masinaehitajate päeva. Seoses sellega tahaks «Polütehniku» kaudu pöörduda MM eriala üliõpilaste poole, et selgitada, kui vajalik ja hea eriala nad on valinud ja teha teistele selgeks, millest nad on ilma jäänud.

Masinaehitus- või mehaanikainseneride ettevalmistus toimub meie kõrgkoolis kohe tema asutamisaastast peale.

Käesolevaks ajaks on TPI päevases osakonnas välja antud 1739 diplomit masinaehituse inseneridele (kokku kõikides õppevormides 2609). Edukalt töötavad ja on oma eriala tõsised patrioodid nii esimesed kui ka järgnevad lõpetajad, nagu näiteks akadeemik I. Öplik, TPI teadusprorektor prof. I. Kleis, mükliku preemia laureaat E. Soonvald, ENSV kohaliku tööstuse minister V. Veski, ENSV TA korrespondentliige prof. E. Tõugu, tootmiskoondise

«Talleks» peadirektor P. Treier ja paljud teised. Võib julgelt väita, et oma inimesi leidub igas vabariigi tööstusettevõttes, projekteerimis- ja uurimisinstiituis. Komanderingus olles on aga meeldiv kohata eriala lõpetanud Moskvas, Leningradis, Jerevanis ja mujal.

Kas 2609 lõpetajat pole palju meie väikesele vabariigile? Tegelikult on seda vähe. On ju eriala MM üks kahest defitsitses erialast koos soojusenergeetikaga. Siit ka suur vastuvõtt, plaan 125 uut üliõpilast päevases osakonnas aastas, koos kaugõppe ja õhtuse osakonnaga aga 225.

Möödunud õppeaastal viis kateeder vabariigis läbi analüüsi, et välja selgitada nõudlust eriala lõpetajate järele. Kuni 1995. aastani vajab vabariigi tööstus ligikaudselt 200 päevase osakonna MM eriala lõpetajat aas-

tas (MM põhispetsiaalsus). Mikroprotsessorjuhtimisega tööpinkide, tööstusrobotite, automatiseeritud projekteerimise jms. edukaks ehitamiseks on igal aastal vaja ligikaudselt 25—30 noort inseneri, kes ei karda ei arvutit ega jootekelbi, on kodus programmeerimises jne. Taoliste spetsialistide ettevalmistus algab käesolevast aastast ühe õppertühma spetsialiseerimise teel.

Juba traditsiooniliselt toimub igal aastal Tallinna Inseneride Majas kohvilaua juures meie eriala lõpetajate kohtumine ettevõtete juhtidega. Nii need kohtumised kui ka teised kohtumised ettevõtete inseneritehniliste töötajatega on tõestanud eriala lõpetajate head mainet.

Nii et, lugupeetud MM-üliõpilased, eriala olete valinud õige.

Lisaks omandatavatele teadmistele on aga alati kasulik ka mingi kitsama huviala olemasolu. MM-tudengid, kellel on hobiks autod või mudelid, raadiod või arvutid, füüsika või keemia jne. — andke oma huvidest julgelt teada kas kuratorite kaudu või otse kateedrisse. Oleme kindlad, et leiame sobiva rakenduse.

Käesoleval aastal langes suurel enamikul MM eriala üliõpilastel õppetöö algus kokku oma päevaga kalendris. Seoses sellega soovib profileeriv masinaehitustehnoloogia kateeder sulle edu ja püsivust teadmiste omandamisel. Tea, et sind oodatakse ja sa oled vajalik, veelgi enam, lausa defitsiit.

R. KÜTTNER,
masinaehitustehnoloogia
kateedri juhataja

40 AASTAT RAHU EESTIMAAL

«Ilalgi ei võideta seda rahvast, kelle töölised ja talupojad on oma enamuses mõistnud, ära tundnud ja näinud, et nad kaitsevad omaenda võimu, töörahva võimu, et nad kaitsevad seda üritust, mille võit kindlustab neile ja nende lastele võimaluse kasutada kõiki kultuuri hüvesid, kogu inimtöö loomingu.»

V. I. Lenin

LÄÄNEMERE SAARTE VABASTAMINE

Septembri lõpuks oli saksa fašistide sõjajärgkonna jäänud vaid Läänemere saared. Neid püüdsid nad käes hoida, katsid ja saared nende Baltimaadele loetava rinde põhjatiiba ja võimaldasid mõninga tegevusvabaduse Riia lahe piirkonnas. Saartel oli neil sel ajal 23. jaanuaril diviis, neli kaitsepataljoni ja mandriit taandunud väeosade ja väekoondiste allüksused. Oktoobri esimestest päevadest alates hakkasid Riia saaruma 218. jaanuaril diviisi allüksused; toetus avamerel oli kindlustatud sõjamerelaevastiku suurtükkiväe tugega.

8. armee komandör kavandas eelkõige 8. Eesti laskurkorpuse jõududega vabastada Muhumaa ja 109. laskurkorpusega Hiiumaa ja hiljem, nimetatud korpuste üheaegse rünnakuga vabastada Saaremaa. Operatsiooni mere osa pidid kindlustama Punalippulise Baltimere Sõjamerelaevastiku 125 kerget alust. Operatsiooni kindlustamiseks õhust rakendati 441 lennukit.

27. ja 28. septembril hõivasid 131. laskurdiviisist allüksused Vormsi ja võimaldasid seega

torpeedokaatritel siirduda Rõuküla ja Virtsu sadamatesse. 29. septembri õhtuvidevikus suundus 249. laskurdiviisi üks laskurpataljon 11 torpeedokaatril Virtsu sadamast Kuivastusse. Dessanti kindlustas rannikul tulepositsioonidele asunud suurtükkiväe ja reaktiivmüüripildujate 5000 mürsust koosnev tuleloök. Lahingu alates Kuivastus, alustas 8 km laiuse Muhu väina ületamist 283. eripataljon 96 amfibautol ja veel üks laskurpataljon 249. laskurdiviisist.

30. septembri hommikuks oli Muhu saar vaenlastest puhastatud. 4. oktoobri õhtuks asus saarel juba 8. Eesti laskurkorpuse 354. laskurpolguta, 228 suurtüki ja miinipildujat ning 12 tanki; saarele oli toimetatud 30 000 mürsku ja miini.

2. oktoobri varahommikul maandusid Hiiumaa idarannikul 169. laskurkorpuse eelosa. Kella 15.00-ks oli saarel kaks laskurpolka ja kolm suurtükkiväe diviisjoni. Õhtuvidevikus vabastati Käina ja Kärdla; järgmise päeva hommikuks oli Hiiumaa puhastatud saksa fašistlikest sõjameestest.

Väeluure andmeil kaitse 4. oktoobril Saaremaa põhja- ja idarannikut 23. jaanuaril diviis ja eripataljon «Ostland». Rannik oli kaitseks mõningal määral ette valmistatud: oli üksikuid püsikindlustusi, kaevatud hulk tranšeid, kohati oli traattõkkeid ja miinivälju. Samal ajal jätkus, peamiselt Roomassaare sadama kaudu, mandrilahingutes vintsutada saanud 218. jaanuaril diviisi saabumine Saaremaale. Kokku kuulus Saaremaa garnisoni koosseisu viis teist-kuusteist tuhat meest ja ligemale 30 patareid suurtükkiväge. Muhtu ja Saaremaad ühendav tamm oli kuuest kohast purustatud.

Saaremaa vabastamine algas 5. oktoobri varahommikul 8. Eesti laskurkorpuse ja 109. laskurkorpuse ühise, kooskõlastatud tegevusega. Kell 4.20, üheaegselt 228 suurtüki ja miinipildujate tuleloögiga, mille jooksul paisati vaenlase asetusele 21 000 mürsku ja miini, alustasid 8. Eesti laskurkorpuse kolm laskurpolku 3 km laiuse Väike Väina ületamist põhja ja lõuna pool tammil Orissaare suunas. Esmajärgus ületasid vesitõkke enam kui 1000 võit-

lejat 260 kokkupandaval paadil, amfibautol ja parvel. Kerged lained, pilvine taevast ja kuupaiseta hommik võimaldasid väina ületada ja läheneda vastaskaldale peaaegu märkamatu. Kaotusi kandmata randuti ja kella kuue paiku rünnati vaenlase tugipunkte ja kaevikuid. Kõikjal osutasid fašistid maabunud üksustele raevukat vastupanu; kohati puhkesid lahivõitlused.

Kell 07.00 maabusid 131. laskurdiviisi esimesed eselonid Taalikul.

Ilma valgenedes tuli vaenlane korduvalt vasturünnakutele, kuid tõrjuti kõikjal tagasi.

Keskpäevaks jõudsid taastatud tamm mõõda Saaremaale 8. Eesti laskurkorpuse mõlemad diviisid koos lõvendusjõududega. 7. Eesti laskurdiviis saatis Põide, Audla suunas välja liikuva eelsalga. Õhtuks olid rünnakule suunatud kelm laskurdiviisi (7. ja 249. eesti ning 131.) hõlvauud Saaremaal 25 km sügavuse tugiala.

Roomassaare sadamas ja reidil uputas lennuvägi saamaks ajaks 8 transport- ja abilaeva.

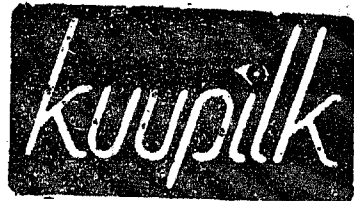
6. oktoober kujunes Saaremaal väga palavaks päevaks — seda mitte niivõrd ilmastiku, kui lahingutegevuse tõttu. Fašistid saatsid allüksuste kaupa vasturünnakutele 218. jaanuaril diviisi. Nemat meie edasirühkivaid väeosi küll nimetamisväärselt pidurdada ei suutnud, kuid raskusi, ka kaotusi, tekitasid paljud.

7. oktoobri keskpäevaks vabastas 7. Eesti laskurdiviis Kingissepa, 131. laskurdiviis hõivas Mustjala ja 249. Eesti laskurdiviis jõudis Häkkjala, Kaarma, Düüvere juonele.

Kokkuvõttes vabastati kolme lahingupäeva jooksul kaks kolmandikku Saaremaast. Vaenlane kaetas enam kui 5000 meest. Sõjasaagiks saime 30 suurtükki, 90 autot ja 29 laskemoona-, varustuse- ja toiduladu.

Lahingud jätkusid järgmisel päeval ja kestsid väikeste vahetustega veel 48 kalendripäeva.

HARRI LESSEL, erupolkovnik, astitudi tsiviilkaitse staabiülema



SEPTEMBER

Nelikümmend aastat rahu Eestimaal.

Sellest ei saa kunagi rääkida liiga pikalt.

Sellest ei saa kunagi rääkida liiga palju.

Aeg küllalt pikk, et kõrgesse ikka jõuaks üks rahupõlvkond. Aeg liiga lühike, et ainult meenutada. Rahu — oma koruses tugev, habras oma tugevuses. Hoida ja kaitsta. Ka praegu. Ja eriti praegu. Uskuda, et rahvas elavad meie lapsed ja lapselapsed ja lapselapselapsed ja... Kui lihtne. Ja kui keeruline.

Nelikümmend aastat rahu Eestimaal.



Sügisestkeldused vahetasti suve emad välja. Puhkuste aeg on enamasti läbi. Jälle on kiire. Jälle sajab vihma.

Nüüd on ka õppuritel oma päev. Teadmiste Päev. Kui õpetajate päeval õpilased tähtselt koolis tunde annavad ja õpetajaid märgivad, siis Teadmiste Päeval lähene õpetajatel, ka kõige staažikamatel, raskeks. Nii palju krutskeid, pahanõudsi, sekeldusi ei suudaks nad tal korda saata. Ja mis salata — suurde vähemuse jõudes ei jõuaks nad isegi nii palju õppida.

Olgu siis Teadmiste Päev tšepoolest üldrahvalik pidupäev. Ka kõrgkoolis. Kus tegelek teadmiste omandamine keskkoolis õpitu baasile alles algab. Ja ega lipsustatud noorimehi tipimajas suurt tihemini näe, kui sügisel sisseastumisel ja kevadisel lõpetamisel. Pisiasi küll, aga kui meeletu-kas.

Päev saab ikka otsa- ja algavad argitööd. Väga paljudel õpilastel, tudengitel ja töölistel kolhoosides. Kartulid, kartulid, kartulid. Neid saab tüütuseni korjata. Ja tõelise eestlase kombel küllap vist lõpmatuseni süüa.

Sügis hiilis sel aastal kohale õusel. Aga esineb juulget. Kel rohkem aega, võib kindlasti sügisnukrust või vähemalt grippi, kel kiirem, surub vihmavarju donkihhoitlikult tuulele vastu ja mõeldab pori lennutades edasi. Argipäev, mis parata.



1. september oli rahvusvaheline rahupäev. Inimesed tavalistuvad mõtetes ka kõik see, milleta poleks tööd, armastust, elu. Loomulik — maailmavalu ei jaks üheski inimese enes läbi vahutada. Liiga suur ja liiga tõsine on see ühe jaoks. Jääb vaid soovida kõigi ja kõige nimel, et neljakümnele liitaksid järjest uued rahuneljakuimed.

Kui lihtne. Ja kui keeruline.

TIINA TAMMER

MEIE INSTITUUT JA SAKSA DV

7. OKTOOBER — SAKSA DEMOKRAATLIKU VABARIIGI 35. AASTAPÄEV

Meie instituudi teadus-tehnika koostöö sidemed Saksa DV-ga ulatuvad 1960-ndate aastate algusesse.

Vilmasel aastakümnel on traditsiooniliseks muutunud igal aastal keskmiselt 30 spetsialisti ja üliõpilase komandeerimine Saksa DV-sse. Samal arvul võtame vastu küllalektoreid, teaduslikke töötajaid ja üliõpilasi Saksa DV-st.

Teist aastat järjest areneb teadus-tehnika koostöö kahepoolsete lepingute raames: elektrienergia kateedril (prof. H. Tihamus ja dots. J. Laugis) Karl-Marx-Stadti Tehnikakõrg-

kooliga, informatsioonitöötlemissüsteemide kateedril (dots. L. Vöhandu) Magdeburgi Tehnikakõrgkooliga.

Alustamisel on kahepoolne koostöö Saksa DV Zittau Tehnikakõrgkooliga. Nemat avaldasid soovi koostööks meie masinaelementide kateedriga.

Nende kolme koostöö teema raames toimub spetsialistide vahetus igal aastal. Korduvalt on meie instituudi spetsialistid oma teadustöö tulemusi ja leiutusi eksponeerinud Leipzigi kevadmessil. 1981. aastal saadi sellest messist suur kuldmedal toruluumurdude metallseosünteesi aparatuuride eest.

1970. aastal alustati üliõpilaste valuutavaba tootmis-tutvumispraktika gruppide vahetust kahe Saksa DV kõrgkooliga: Karl-Marx-Stadti Tehnikakõrgkooli ja Dresdeni Inseneritehnilise Kõrgkooliga

Igal suvel viibib kolmenädalase tutvumis-tootmispraktikal 16 meie instituudi üliõpilast ja neli juhendajat. Samal arvul võtame vastu nende välispraktikante. See kindlalt juurdunud kogemuste vahetamise vorm on igal aastal mõlema poole poolt tunnustatud igati vajalikuks ja kasulikuks. Nii Saksa DV-s kui ka meie vabariigis korraldatakse üliõpilaste praktikagrupid, mis on seotud vastava eriala objektide tutvustamisega, tööga kõrgkoolide parimates laborites ja kultuuriprogrammiga.

Kümne aasta jooksul on meil igal aastal suunatud kolm üliõpilast järgmistesse Saksa DV kõrgkoolidesse: Dresdeni Inseneritehniline Kõrgkool — automaatika erialadele; Leipzigi Tehnikakõrgkool — polügraafia erialadele; Karl-Marx-Stadti Tehnikakõrgkool — automaatika erialadele; Magde-

burgi Tehnikakõrgkool — aparatuuriteaduse erialadele. Meie tudengid on edukalt omandanud seal eriala ja on nõutud spetsialistid koduvabariigi rahvamajanduses.

1983. aastal alustas meie instituudi komsomollikomitee ehitusmalaevahvade vahetust Dresdeni Inseneritehnilise Kõrgkooliga. Meil oli 15 üliõpilast Dresdenis ja 15 Dresdeni üliõpilast oli meil. Teiste Saksa DV kõrgkoolidega soovivad komsomollikomiteed sõprusalasid sidemed.

Instituudi teaduslikul raamatukogul on sidemed 8 Saksa DV kõrgkooliga.

1983. aastal andis Saksa DV-s kontserte meie rahvatantsuansambel «Kuljus».

MADLI GANIHHINA välissuhete grupist

INTERKLUBI? INTERKLUBI!

Tihti tuleb and vastast küsimusele — «Mida te interklubis teete?» Mõned arvavad — «Ega sinna igatiht küll võeta.» Ei teagi, miks nad nii arvavad, sest ilalgi pole interklubilased mingit valikut teinud — keda võtta, keda jätta. Ikka on nii, et tulla võivad kõik; kellele meeldib, see ka jääb, kuni instituudi lõpuni. Interklubis on harilikud tudengid, kes erinevad teistest ehk sedavõrd, et igal neljapäeval lähel neil süda rahutuks ja ei rahune enne kui «Pikos», kus IK oma õhtuid veedab.

Enamuse õhtuid oleme «Pikos», aga tihti käime ka väljas. Võtame vastu külalisi, kohume turismigruppidega, näiteks eelmisest aastast on mee-

les tudengid Helsingi Tehnikaülikoolist ja Süüriast. Klubi töö haripunkt on kevadel, RSP aegu, kui instituudis külalisi üle Nõukogude Liidu ja väljastki. Ise käime ka teiste kõrgkoolide RSP-päevadel.

Interklubi peab sel aastal 15. aastapäeva. Hoiame vanu ja loome uusi traditsioone: vabalinnas orienteerumismäng, talvine suusalaager, kevadmatk, seda rida võiks veel jätkatagi. Mõeldud kevadel pidamise maha lahtised kalapüügiõistlused, osavõtjad oli ka TRÜ interklubist. Meie võitsime.

Et kõigest lähemalt ja põhjalikumalt kuulda ning interklubisse jääda, tule kolmapäeval, 10. oktoobril «Evasse» (täpsem info leiad kuulutustahvilt).

INTERKLUBI PRESIDENT AIN OIGLANE, LI-71

MEHAANIKA-TEADUSKONNA RAHVAKONTROLL

Sügissemestri algusega algas uus töösester ka mehaanika-teaduskonna rahvakontrolli grupil, kuhu kuulub 13 liiget teaduskonna õppejõudude, teinistujate, üliõpilaste hulgas. Eelmisel koostumisel analüüsiti 1983/84. õ.-a. kevadsemestril tehtud ning keostatati tööplaan edaspidiseks.

Töödistsipliini kontrolli sektor koos teaduskonna a/j büroo esindajatega teostab ka edaspidi süstemaatilist kontrolli tööaja pideva ja otstarbeka kasutamise üle.

Õppetöö kontrolli sektori huvobjektiks kevadsemestril oli rühmajuhendajate poolt tehtav kasvatus-õpperühmade. Järgnevalt otsustati kontrollida

V õppekorpuse auditoorse fondi kasutamist.

Rahvakontrolli peamiseks eesmärgiks ei ole esinevate puuduste väljatoomine, vaid ka nende tekkimise ennetamine. Seoses sellega märkis ära teaduskonna RK grupi esimees dots. A. Väilo töötüingrauste kontrolli sektori (dots. L. Roosi-mölder, I. Kubaršep) head tööd. V õppekorpuse kapitalremondi ajal tehti mitmeid ettepanekuid, mis aitaksid tösta remondi kvaliteeti. Kontroll elektrienergia kasutamise üle jätkub ka sel semestril.

Sellest, kuidas kavandatud ellu viiakse, saab pidevalt informatsiooni teaduskonna RK grupi stendilt.

Mehaanikateaduskonna RK grupi liige J. ANVELT

Toiduainetetööstuse kiire areng meie vabariigis, uute ettevõtete loomine ja nende tehniline base muutis peatselt aktuaalseks ülesande koolitada välja spetsialiseeritud kõrgharidusega toiduainete tehnoloogid. Initsiatiiv sel alal kuulus tolealeegsele TPI keemiamäeteaduskonna kütuste keemilise tehnoloogia kateedri õppejõule dotsent Karl Kasele, professor Agu Aarnale ja professor A. Petuhhovile.

Nii võeti 1956. aasta sügisel Tallinna Polütehnilise Instituudi keemiamäeteaduskonda vastu esimene kümme üliõpilast üldise toiduainete tehnoloogia erialale. Uus eriala pälvis kohe abiturientide tähelepanu ning esimene poolrühm komplekteeriti ülitugeva konkursi ajal. 1958. aastal suurenes vastuvõtt 15 üliõpilase ni ja alates 1960. aastast hakati vastu võtma juba 25 üliõpilast.

Esimestel aastatel õppisid need õpperühmad üldaineid koos teiste tudengitega. Alates III kursusest hakati õpetama ka erialaaineid. Eriala profiileerivaks kateedriks sai orgaanilise keemia kateeder, mille juhatajaks oli ENSV TA korrespondentliige professor Hugo Raudsepp. Sellesse kateedrisse tuli üle ka antud eriala loomise algataja dotsent Karl Kask. Tema oli ka praktiliselt kogemusi toiduainete tehnoloogia alal meie vabariigi liha- ja kalatööstuse ettevõtetes. Esialgu olgi ainukeseks erialaõppejõuks Karl Kask, kel tuli lugeda kõiki loenguid, juhendada kõiki

laste arvu kasvuga ilmnes vajadus õppejõudude kaadri täiendamiseks. 1961. aastal suunati Moskvasse sihtaspirantuuri kaks senist orgaanilise keemia kateedri töötajat: Ants Virkus ja Aino Kann. Pärast aspirantuuri lõpetamist 1964. aastal asusid mõlemad tööle õppejõudena orgaanilise keemia kateedris vastaval erialal.

1960-ndate aastate alguses hakkasid teostuma ka ammused plaanid TPI hoonete kompleksi väljehitamiseks. Mustamäele kerksid esimesed ühiselamu, valmis uus õppehoone. 1965. aasta sügissemestri alustatigi õppetööd uutes ruumides.

1964. aastal lõpetati NSV Liidus laia profiiliga spetsialistide ettevalmistamine toiduainete tehnoloogia erialal. Seetõttu muudeti eriala leiva-, makaroni- ja kondiitritoodete tehnoloogia erialaks. Kaks aastat hiljem muudeti eriala konserveerimise tehnoloogiaks, kohandades õppeplaane ja programme selliselt, et oleks tagatud toiduainete tehnoloogia spetsialistide ettevalmistamine kõigile meie vabariigi toiduainetetööstuse harudele.

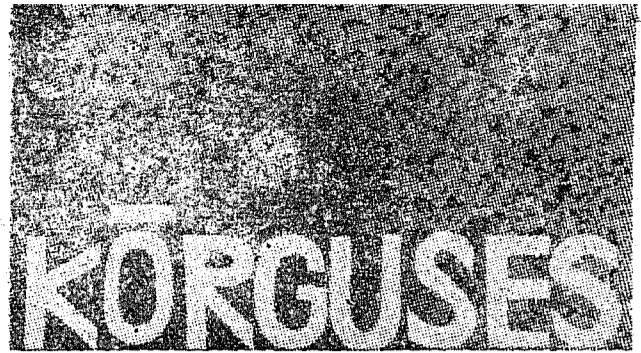
Erialade õppetöö mahu suurenemise tõttu kvalifitseerusid toiduainete erialade õpetamisele orgaanilise keemia kateedri ga seotud õppejõud ja teadustöötajad: H. Kipper, E. Siimer, J. Kann, A. Saurthal. Oluliselt laienes ka teadusliku uurimistöö maht ja suurenes koosseisulise teaduspersonal arvuks.

1967. aastal loodi Eesti NSV Toiduainetetööstuse Ministriumi finantseerimisega fermenteerimis-

spetsialiste tunnitasuliste õppejõududeks (Arno Kannike, Aivo Jürjen jt.). Asendamaks kvalifikatsiooni tõstvad õppejõude oli 1979-81 assistendi ametikohal Raivo Kalve.

Koos toiduainete erialade õpetamise algusega hakkas välja kujunema ka erialane teaduslik uurimistöö. Uurimistööde peamiseks finantseerijaks oli ENSV Toiduainetetööstuse Ministriumi. Mitmete muude probleemide kõrval kujunes põhiliseks fermentpreparaatide saamine ja kasutamise uurimine. Moodustatud uurimisgrupp tegeles mitmete fermentpreparaatide rakendamisega toiduainetetööstuses (proteasid, amülaasid, invertaas jne.). Arvesse võttes ensümoloolilise uurimistöö perspektiivsust ja saadud positiivseid tulemusi, sai 1966. aastal võimalikuks luua fermentitööstuse tootmisharulabor. Labori teaduslikuks juhendajaks määrati Karl Kask. 1970. aastal toimus kateedri uurimistöö reorganiseerimine. Eksisteeriv tootmisharulabor võttis oma põhiülesandeks meie vabariigi toiduainete kvaliteedi määramise ja toiteväärtuse tõstmise. Vastavalt sellele muutus ka labori nimetus, praeguseks — toiduainete tootmisharulabor. Teaduslikuks juhendajaks jäi Karl Kask, kuni lahkumiseni õppejõu kohalt. Sellest alates juhendab dotsent Jüri Kann.

Kateedri esialgne traditsioon rakendusensümoloolia uurimise alal jätkus aga dotsent Ado



KOSMONAUDI PÄEVIK VALENTIN LEBEDEV Tõlge ajakirjast «NAUKA i ZIN» (Algus TP nr. 21 ja 22.)

Ohtu kohtusime meie laulu loonud helilooja Temnovi ja kunstnik-fantastiku Sokoloviga. Meil on parajal mõned kunstniku eskiisid, mis peavad kujutama Maad kosmosest nähtuna. Tä palus neile meie märkusi ja täpsustusi. Mulle need eskiisid ei meeldi. Ütlesin ka kunstnikule, et tegelik Maa erineb väga palju eskiisidel loodust. Kõik on tegelikkuses kontrastsem, reljeefsem, varjundiküllasem, värviderikam. Eskiisidel on kõik justkui siledaks triigitud.

Ohtustasime, kuulasime reportaazi jalgpalli MM-võistlustelt. Pärast palusime teatavaks teha nädala jooksul kogunenud vead. Sel korral tehti meie märkus raadio-telejaama ja lüüsidega kaamera pärast, need ajasin konteinerisse panekul segi mina.

Praegu lendame üle Nõukogude Liidu, lähem vaatama. Kell on üks öösel.

14. JUUNI.

Hõmmikust saati on minu hea ja ees test režimiga «Delta». Ekipaazi omavaheline läbisaamine on hea, Maaga aga veidi kehvem. Küllap on Maal ennast raske ekipaazi asemel ette kujutada, kõiki meie probleeme mõista.

Homme remonditakse sekstanti. Reab sülitama rahu, aga täna ühenduse ajal olin jälle liiga impulsiivne. Nüüd magama. Homme on raske päev.

15. JUUNI.

Sain vaevu silmad lahti. Eile närveerin liiga palju, süda lausa tagus sees. Kartsin, et jään haigeks, kuid õnneks seda ei juhtunud. Eile ei saanud kuidagi midagi. Närveerin «Delta» pärast. Täna anti testi läbiviimiseks hoopis uued tingimused. Päästab vaid see, et ekipaaz on tõesti ühtne. Olin terve päeva nagu keedetud.

Töötame palju, teeme ka trenni. Astroorientaatorit seks-tändigaga ühendada pole veel õnnestunud. Neljateistkümnenda ja üheksateistkümnenda aparatuuri peamised illuminaatorid muutusid ultraviolettkiirguse toimel pruuniks. Erinevalt teistest illuminaatoritest pole neil spetsiaalset katet, mis ultraviolettkiirgust läbi ei lasa.

Sõitsime üle Lõuna-Ameerika. Sügava mulje jätkis otse ookeani laskuv mägiplatoo. Oli lumine. Pöörasin tähelepanu sellele, et orienteerumisaparatuuril langeb automaatjaama tugev kiirgus, valgusosakesed lendavad nagu sädemäe lõkest. See võib aga astrofüüsilise aparatuuri «PIRAMIG» ülitundliku filmi läbi valgustada. Kandsin tähelepanekust ka Maale ette.

Olime terve päeva nagu keedetud.

16. JUUNI

Aratas «reisikaaslane» — automaatne kellaaegade teadustaja. Kuulsime läbi une, et miski hülgab tügevasti. Olime eile unustanud teadustaja välja lülitada. Kui aru saime, kust selline vile pärit, lülitasime ta loomulikult välja. Aga uni polnud enam see, mis enne.

Saime ühenduse Maaga. Täna viis seda läbi Volodja. Kõigepealt pragasime temaga veidi, sest alati räägib ta seansi alguses pisiasjadest, unustab peamised ja räägib neist alles seansi lõpul. Siis muidugi kiirustades. Päev töötas tulla aga täis rasket tööd ja lausa väljakannatamatut müra. Nüüd pole me veendanud, et süsteemid AO-1 ja C-2 töötavad täpselt. Kuigi automaatjaama pööravad «Delta» omadega nii ajalisel, kiirusel, kui suunal. Palustime täna võimalikult iseseisvalt läbi viia tähtede järgi orienteerumist, kasutades sekstanti C-2, pakkusime välja ka oma kontrollmeetodika. Lõpetati. Ajasime seadmed nulli ja ALFA LUIGE astroorientaatori AO-1 keskele. Sel hetkel oli täht sekstantis kinneminiitlase rõnga vasakul äärel. Vabastasime sekstanti nullist, ilmes kooskõlastamatus AO-1 ja C-2 vahel. Maa ütles, et see võib tähendada väga eeskirjade tõlgendamisel.

Väsisime. Päevad mööduvad hooga, midagi ei märka. Kahu, et oled muutunud aparatuuri ripatsiks ja pole enam selle peremees.

LÕPP

Niisiis, see oli killuke Valentin Lebedevi «Kosmonaudi päevikust». Kes rohkem huvi tunneb, alustagu lugemist ajakirja «Nauka i Zin» selle aasta neljandast numbrist. Antud tõlge on võetud kaheksandast numbrist.

TP



ÜKS AREN- GU LUGU

laboratoorseid töid, kursuse- ja diplomiprojekte. Kogu erialane õppetöö toimus tol ajal Marati tänaval asunud keemiahoone III korrusel orgaanilise keemia laboris. Mõningaid aineid õpetasid ka tunnitasulised õppejõud ja õpetati isegi väljaspool instituudi ruume. Tehnilist mikrobioloogiat õpetas Harald Lõiv, ihtioloogiat Ivar Veldre. Õppetöö maht kasvas kiiresti. 1960. aasta sügisest asus sel erialal täie koormusega tööle assistent Ado Kõstner, kes senini oli töötanud prof. H. Raudsepa juhendamisel loenguassistendina. Järgmisel aastal loodi ka esimesed spetsialiseeritud õpperühmad. Nimelt kujundati Marati tänaval õppehoone I korrusel olnud füüsikalise keemia laboriruumi ja selle laoruumid ümber toiduainete üldlaboriks ja väikeseks spetsialiseeritud auditooriumiks. Neis ruumides põhiliselt toimuski õppetöö järgnevatel aastatel kahe orgaanilise keemia kateedri õppejõu juhendamisel.

Arvesse võttes ühiskondliku toilitamise kiiret arengut loeti otstarbekaks toiduainete tehnoloogia kõrval ka toilituserialade spetsialistide ettevalmistust. 1962. aastal oligi sellele erialale esimene vastuvõtt. Tollal eriala noorte hulgas popp polnud. Neil aastail võeti üliõpilasi vastu toiduainete tehnoloogia erialal ka kaugõppesse. Aastatel 1961-1965 õpetati toiduainete tehnoloogiat ka õhtuses õppevormis. Seoses üliõpi-

ditööstuse tootmisharulabor, mis koondas tühte enamiku senisest lepingulisest uurimistööst. Samal ajal kasvas ka õppetöö maht toiduainete tehnoloogia alal. Tekkinud olukorras osutus otstarbekaks oma iseseisva toiduainete tehnoloogia kateedri loomine. 1968. aastal see loodigi ning 1968 sügisest omandas toiduainete tehnoloogia kateeder juriidiliselt iseseisva kateedri õigused. Kateedrijuhatajaks valiti dotsent Karl Kask. 1970-ndate algul täpsustati teadusliku uurimistöö suundi ning teaduskollektiiv jagunes kahte põhilise tööaunda. Pärast viieaastase tööperioodi möödumist loobus Karl Kask vanuse ja halveneva tervise tõttu kateedrijuhataja ametikohast. Uueks juhatajaks valiti dotsent Ado Kõstner.

1975. aastal taastati kateedri juures õhtune õppevorm ja võeti vastu esimene õhtune õpperühm KÜ erialale.

Olulised muutused toimusid ka pedagoogilises koosseisus. Vanuse tõttu läksid vähemat koormust nõudvale teaduslikule tööle vanemõpetaja Heino Kipper 1975. aastal, dotsent Karl Kask 1980. aastal. 1979. aastal läks pensionile vanemõpetaja Maimu Eesmaa. Neid asendama ja õhtuse õpperühma tõttu kasvanud õppekoormust täitma tulid KO ja KÜ eriala lõpetanud Malle Kreen, Endla Lipre, Mihkel Mandel, Sirje Tõkke. Real aastatel on kateeder kasutanud ka rahvamajanduses töötavaid

Kõstneri juhendamisel, esialgu vaid üliõpilaste ja aspirantide jõududega, edasi aga üleliiduliste teadusametuste finantseerimisel. 1969. aastal leiti selle grupi töötajate poolt võimalus saada hoopis uue kvaliteediga mittelahustuvaid ensüüme (immobiliseeritud ehk kinnisensüüme). Selles valdkonnas oli grupp esimeseks terves Nõukogude Liidus. NLKP Keskkomitee ja NSVL Ministrite Nõukogu määrus molekulaarbioloogialaste uurimistööde edasiarendamiseks sai aluseks, mille põhjal 1975. aastal loodi toiduainete tehnoloogia kateedri juures riigitegelusliku inseneriensümoloolia uurimisgrupp. Käesoleval ajal on see uurimisgrupp oluliselt laiinenud ja on käsil tema ümberkorraldamine probleemlaboriks.

Toiduainete tehnoloogia kateedri tegevust on alati iseloomustanud tihedad kontaktid teiste teadus- ja õppeasutustega nii meie vabariigis, Moskvas, Leningradis, teistes liiduvabariikides kui ka välismaal. Samuti on kateeder organiseerinud mitmeid üleliidulisi ja ka rahvusvahelisi teaduskonferentse.

1983. aastal moodustati orgaanilise ja bioloogilise keemia kateeder, mille koosseisu arvati ka toiduainete tehnoloogia kateedrist inseneriensümoloolia uurimisgrupp.

ARVO KÄARD

FILMIVEERG



URITUSED SELJATAGA

Avas hooaja A. Paistik oma gigantmultifilmiga «Naksitrallid». Eesti NSV multifilm ei ole nii pika joonisfilmiga veel kunagi enne publiku ette astunud. Mõistagi oli filmi tähtsaim kunstnik Edgar Valter. Üldse oli filmi kallal ametis 14 multiplikaatorit. Klubilaste vastuvõtt oli heakskiitv. Tore, kui siin maailmas on midagi, mis ühine nii lastele kui ka täiskasvanutele. Varasemast repertuaarist olid samal õhtul kavas A. Paistiku multikad «Pühapäev» ja «Klaabu kosmoses». Uudne on ehk see, et proovisime küllalist usutleda nn. simultaani vormis.

Samal õhtul vaatasime ka J. Raizmani uudisfilmi «Soovide aeg». Peaosas A. Papanov ja V. Aljontova.

J. Raizman on praegu üks meie vanemaid tegutsevaid režissööre. Oma filmitööd alustas ta juba 20-ndatel aastatel. Klubis oleme vaadanud tema filmi «Kommunist». Linnakinodes on mädatud temalt filme «Sinu kaasaegne», «Eraelu».

25. septembril vaatasid klubilased filmiprogrammi M. Jancso uusimast loomingust. Varem oleme klubis vaadanud sellelt üheks omanäolisemaks peeta-vaft ungarlaselt filme: «Vaikus ja karje», «Lootusetas», «Tähed ja sõdurid», «Sirocco», «Elektra, mu arm».

27. septembril toimus klubi poelt organiseeritud tasuline lisaõhtu koostöös kinoga «Kaja». Õhtu kavas olid F. Mariaši «Kann õlut» (Ungari, 1955, peaosas E. Rutkai) ja prantsuse uusimast filmikunstist melo- draama «Ma abiellusin surnud mehega». Režissöör Robin Davis, peaosades M. Robinson ja N. Day.

2. oktoobril oli filmiklubis teema-tiline õhtu: «Noorsooprobleemid tänapäeva ameerika filmikunstis». Juttu oli J. Fondast ja õhtut illustreerisid filmikatted.

PLAANID

Ootame klubisse V. Naumovit koos oma filmiga «Kallas» (koostöö N. Aloviga). J. Bondarevi samanimelise romaani järgi tehtud film võitis viimasel üleilmsel filmifestivalil tšehhi pesaühindadest.

MIDA VAADATA?

Veel on võimalus linnakinos vaadata filme «Soovide aeg», «Jaam kahele», «See juhtus Euroopas». Soovitame.

TÄHELEPANUKS

Ikka veel on võimalus omandada meie filmiklubi liikme- või liikmekandidaadi kaart. Selleks peab aegsasti varuma foto (3x4 cm) ja kümme rubla ning tuleb jälgida reklaami — millal müük toimub.

ANDRES ALLIKMÄE

LUULETUNNILE? LUULETUNNILE!

Eesti NSV Raamatuühing, Eesti Näitus ja Tombi nim. Kultuuripalee luuleklubi «Ilmre» korraldavad Eesti Näituse sinises paviljonis Piritas tee 28 LUULETUNDE juba selle aasta märtsist. Need on pühendatud Suures Isamaasõjas saavutatud võidu 40. aastapäevale.

Kolme asutuse koostöö kannab head vilja: saal on ikka ja alati inimestest tulvil. Raamatuühing on aidanud kohapeal raamatunäitust korraldada ja premeerinud «Luulekevad-84» laureaate. Eesti Näitus on hoolitsemud kaunite kutsete ja baarisaaali kinnipanemise eest. «Ilmre» õigadel on luuletundide organiseerimine (näitlejad, esinejad, muusikud, reklaam jne.). Korraldajad on siiani enam-vähem rahval, kuid ka edaspidiseks on paremad plaanid juba olemas. Näituse baarisaaal on tööpoolest sobiv koht luuletuste lugemiseks muusika saatel: õdus interjöö, aknaist paistab meri, laudadel kohv ja suupistet.

Iga luuletunni alguses loevad J. Tombi nim. Rahvateatri näitlejad Anne Prikk, Virge Neemre või Aldur Partasjuk nõukogude kodanikuululet. Oleme kasutanud ka eesti autoreid, sealhulgas noorigi (Jaa-

nus Tamm, Viivi Luik jpt.). Koostatud põinikud sisaldavad kodanikuululet, mis tõusnud poeedi hingest sõja eel, ajal ja järel. Esimesel luuletunnil luges oma kodanikuteemalisi luuletusi ka Manivald Kesamaa.

Oleme väga tänulikud flöödimängijatele Urve Sepale ja Kalju Vestile, samuti Nukuteatri näitlejatele Piret Sikkelle ja Mihkel Agule. Aitab ju muusika kaasa luule mõistmiseks. Ja kui mõnikord näitleja autori luulet loeb, emandab see sootuks uue värvingu.

Seni on luuletundides esinenud Mart Helme, Aino Saadik ja Peeter Novod, Mare Raidma ja Valev Mirtem, «Luulekevad 84» laureaadid ning Ülle Niinemägi ja Jaan Paavle. Nii et kokku viis õnnestunud luuletundi, millele lisandub

5. oktoobril kell 18 samas kohas veel üks, järjekordne, ja ka mõneti teistsugune. Lähemalt. Kõigepealt kodanikuululet Uno Lahelt, Aleksander Tvardovski, Ülle Niinemäelt ja Ljubov Zabaštal. Seejärel loevad oma luuletusi kümnekond «Luulekevad-84» parimat autorit. Aga TEGELIKULT on luuletund ikkagi NAK-i liikme Peeter Liivi autoriõhtu. Tema loomet on ilmunud «Sõnas», paljudes ajakirjades-ajalehtedes, P. Liiv on ka tuntud kriitik. Töötab «Tallinnälmsis».

Luuletunni üllatus seisneb

selles, et nüüd ja edaspidi hakkame esitama kodanikuululet kõrval ka lembeluulet, mida on koostanud ja tõlkinud Valev Mirtem. Piret Sikkelle ja Mihkel Agu loevad seekord prantsuse, veme ja saksa autorite armastuululet, saatets Urve Sepa- ja Kalju Vesti flöödimuusika.

Eesti NSV Raamatuühing paneb luuletunni ajal välja vabariigi vabastamise 40. aastapäevale pühendatud kirjandusnäituse. Luuletunnid jätkuvad sel aastal iga kuu esimesel reedel kell 18.00. Iga kord on kodaniku- ja lembeluulet. Järgmisel luuletunnil esineb NAK-i esimees Mario Kivistik, detsembris Hilli Rand NAK-ist ja Kersti Kelgo. Tuleva aasta plaanidest teatame täiendavalt.

Esitatud kodaniku- ja armastuululet ning oma luulet esitanud autorite loomingut plaanime panna iga-aastasessse kogumikku «LUULETUND». See oleks autoritele heaks ergutuseks. Kogumiku väljaandmise eest lubas hoolitseda Eesti NSV Raamatuühing.

Kutsume ka teid, lugupeetud tipikad, luuletandides osalema. Kui on endalgi tahtmist esineda, siis palun pöörduda allakirjutama poole (ajaleht «Õhtuleht», tel. 68 11 55).

Luuleklubi «Ilmre» juhatuse esimees PEETER NOVOD

Õnnitleme



4. oktoobril jõudis oma elutee 70. verstapostini elektrisüsteemide kateedri kauaaegne õppejõud

dotsent HARRI ESOP.

Juubilari õnnitlevad palavalt ning soovivad talle tervist ja jaksu edaspidiseks

kolleegid.

IRVITAB URMAS PIIR

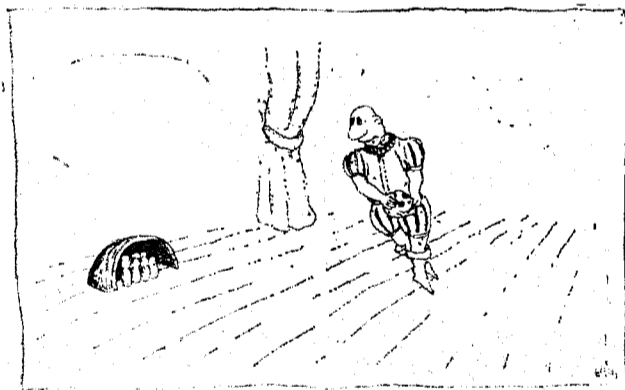
NUPUNURK

Liisa saab stipendiumi 40 rubla. Reedel läheb ta lossi poole ja maksab n rubla. Siis maksab ta veel n rubla ja isegi n+n rubla, sest pileti oli vahetult kuhugi kadunud. Järgmisel päeval läheb ta kontserdile ja maksab x rubla. Siis läheb ta veel kinno, käib korra teatris, ostab endale uue raamatu, loeb iga päev ajalehti, saab «Nooruse», «Nõukogude Naist» ja «Pikri» õnnelikuks omanikuks. Siis tahab ta veel korra kinno minna ning TPI aulas



kontserti kuulata, kuigi see teadagi maksab kah x rubla. Nojah, siis on tal ka veel soov kena välja näha ning teatud hulke eluks vajaminevaid kalereid omastada (loomulikult uues sööklas). Lõppude lõpuks kirjutab ta ikkagi emale ühe kirja ja südamesse mineva kirja.

Meie käime: mida ema vastu kirjutab? Minut mõtlemisses. Jah, teil on õigus, vastus on suvalises ühikas valvelaual kollasel kõval paberil.



MURE MURTUD

N linna ametnikud võtsid vastu tähtsa otsuse. Paberi kui defitsiitse tooraine säästlikuma kasutamise huvides lõvideeriti kasutatud ja mahukad lahendamata probleemide kaustad. Nüüd

on neil kena nahkköites kuld- tähedega brošüür «Lahendatud probleemid», mida muuhulgas on ka meeldiv ja lohutav kõigile lahendamistootavate probleemide pärast südant valutajatele näidata.

ÜHE LAUSEGA

Huvitav-huvitav, kallid tudengid ja õppejõud, kui te jaksate tahvil täis kirjutada, miks te siis enam ei jaksate seda ära puhastada?!



PAUL PINNA — 100

3. oktoobril 1884 sündis Paul Pinna, näitleja ja lavastaja, Eesti NSV rahvakunstnik. Alljärgnevalt Voldemar Panso meenutustekatted raamatust «Portreed minus ja minu ümber».

Ja siis ütles üks vaikne hääl: «Rääkige paari sõnaga Paul Pinna».

Miks mitte. Palun. — Ja just siis taipasin: sellega ei saa ma hakkama. — Taipasin, mida rikkam ja talendikam inimene, seda võimatum on teda «paari sõnaga» edasi anda. Samuti taipasin, kui hetkeline on näitleja kunst.

Tänasel päeval võib vaid imestada, kui intensiivselt pidi ta aastakümnete jooksul kiirgama, et minust vanem generatsioon võib teda samuti eredalt erku- des kanda.

1906/07., esimesel kutselise teatri hooajal, lavastas Pinna kõik 35 tükki ja määras kaasa kõikides lavastustes (!). See tempo tingis mängualaadi ja võtete, mis kujundasid näitleja ja ka publiku. Etenduses sulasid kokku inspiratsioon ja improviatsioon, anne ja avantüür. Teater sündis koos sündiva teatri- publikuga.

Karl Menning ütleb pildirik- kalt: «Kuius ise oli niisugune, nagu teda vaevalt ükski kunstnikkudest enda kohta on kuulnud: sõna «suurus» oli Pinna kohta tarvitusel nagu vask-



raka ja superlatiivid lendasid nagu kärbsed piimapüti ümber. Selle kiitusega käskides käis aga ka vääriline lautus, mis niisuguse hulga pattusid üles arvas, et paarile tosinale harilikule surelikule oleks jätkunud.»

Pinna oli proovinud oma jõudu laial areenil, Kieli linnateatris, Moskva Nikitski operiteatris (praegune Majakovski teater), tiivad kandsid, tal oli edu, loorberid. Paari päevaga operetis valdav roll omandada, koos muusika, laulu ja tantsuga, mis keeles soovite: eesti, vene, saksa, prantsuse — palun! Eten- dusel näed vastasmängijaid esma- kordselt, küttad lava, kisud kassa partnerid ja vallutad saali. See ei maksnud talle midagi.

«Rääkige paari sõnaga Pinna» — ükskõik, millise episoo- di jutustaks, see jääks vaid episoodiks Pinna elus, millele võiks lisada täiesti vastupidise episoo- di, ja kumbki neist ei ütleks muud, kui kinnitaks vana tõde: millised äärmused võivad mah- tuda andelise inimese hinge.

Pinna tähendas mitte ainult Pinnat, vaid eesti teatri sündi, olemist ja uuestisündi.

RAAMATU UUDISEID

Uusi teatmetoseid:

1. Воднев В. Т. и др. Математический словарь высшей школы: Общ. часть / В. Т. Воднев, А. Ф. Наумович, Н. П. Наумович; Под. ред.

В. С. Богданова. — Минск: Вышш. шк., 1984. — 527 с., ил.

2. Made, T. Enrgia ja toerajae. — Tall.: Eesti Raamat, 1984. — 176 lk., ill. — (Globaalprobleemid).

3. Fix-it-yourself manual. — 2nd print. — Pleasantville (N. Y.) Montreal: Reader's Digest, 1978. — 480 p., ill.

4. Lewis J. R. Architectural draftsman's reference handbook. — Englewood Cliffs (N. J.): Prentice-Hall, 1982. — X, 324 p., ill.

«TALLINNA POLÜTEHNİK» «ТАЛЛИНСКИЙ ПОЛИТЕХНИК»

Trükkikoda «Ühiselu», Tallinn, Pikk t. 40/42. Organ partkoma, Rentoraga, komiteeta LKSMЭ и профкома Таллинского политехнического института «Таллинский поли- техник». Типография «Южиселу», Пикк, 40/42. Toimetuse address: 200026 Tallinn, Ehitajate tee 5, TPI, 3. hoone, tuba 204, tel. 537-261. Адрес редакциии: 200026 Таллин, Эхитайте тез, 5, ТПИ, 3 корпус, комната 204, тел. 537-261.

Tell. nr. 2771 MB-10031

Vastutav toimetaja G. HAZAK